

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli ad Ephes. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](#)

DOMINICA XIX. POST DOMINICAM S.
Trinitatis, Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios IIII.

AEnouamini spiritu mentis vestra, & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est, in iustitia & sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem uniusquisque cum proximo suo, quoniam sumus inuicem membra. Irascimini & nolite peccare. Sol non occidat super iracudiam vestram. Nolite locum dare diabolo. Quis furabatur, tam non furetur. Magis autem labore et operando manus suis, quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

QVomodo nusquam non alibi, ita hic quoque Ephesios admonet Paulus de exuendo homini veterem, & induendo novo. Dicit igitur: Renouamini spiritu mentis vestra, hoc est, ad priorem nouitatem, quam Adam pater uester olim habuit antequam peccauit, quando ad imaginem sui creatoris fuit creatus, redite: quam nouitatem mentis per peccatum amissam, in scipso Christus nobis reduxit. Renouari itaque spiritu mentis, est induere (ut alibi idem Apostolus monet) Dominum nostrum Iesum Christum, id est, eius assumere similitudinem & viuendi formam. Propterea sequitur: Et induite nouum hominem, cuius formam & imaginem in se vobis expressit Christus. Huius conuersationis conformitate vos perinde ac indumento contegit, quo nihil Christo dissimile, aut contrarium in moribus vestris appareat. Itaque hunc nouum hominem Christum induite, qui secundum Deum, id est, sola virtute Dei, & potentia Spiritus sancti creatus est, in iustitia vera, veraque sanctitate, absque vlla pessati contagione. Eam ob rem vt illum induere, ad eius similitudinem viuere, ipsiusque vita in vobis exprimere possitis, hoc agite, ut deponentes omne mendacium, id est, desipientes mentiri, loquimini vnbspuisque veritatem cum proximo suo, quoniam sumus inuicem membra, quorum alterum fallere non decet alterum. Quod si verutatis & de pristinis moribus quippiam in vobis deprehenderitis, irascimini vobisipis. Agite penitentiam, & nolite deinceps peccare. Aut ita: Irascimini quidem motu irae naturali, ac subito rationem proueniente (hoc enim permitto, quia ab huicmodi ira non esitis liberi) sed tamen nolite eo usque consentire huic passioni, nolite huic virtio tantum locum dare, ut propterea quicquam agatis, velitis, aut loquamini, quo peccatis. Sol non occidat super iracundiam vestram. Tantis per nolite iram seruire, vt in crastinam vobiscum perseueret, sed ante vesperum, ante solis occasum iram abicite, hoc est, quantocum us, ubi ira in vobis senseritis commotionem, ad tranquillitatem, animique serenitatem redire. Aut ita: Sol iustitiae Christus Dominus non occidat, ac subtrahatur vobis per iracundiam vestram. Non adeo iram finatis vobis dominari, vt lumen diuinum gratias, aut intelligentias sol vobis obtenebrescat. Et quia ira malum cogitat, & quo modo

Psalm. 4.

Genes 1.
Rom. 13.
Renouari spi-
ritu mentis
quid sit.

modo perficiat, meditatur, vos nolite locum dare diabolo, qui per huiusmodi ostium in vos nititur intrare. Sinitis autem intrare, si eius consenseritis suggestionibus, aut si ad iniqüitates pristinas redieritis. Idcirco qui furabatur, aut aliud quid peccati huiusmodi exercere solebat, iam non furetur. Nec aliena tollat: quin potius ipse quoque laborer manus suis, operans quod licitum ac bonum sit opus, vnde non solum se honeste nutrit, sed habeat etiam vnde tribuat egeno, aut necessitatem patienti. Est enim elemosyna, non de male acquisitiis, non de alienis, sed de iustè acquisitiis dan-
da. Ideo hic dicit: Operetur quod bonum est, vt habeat vnde tribuat neceſ-
titatem patienti.

*EXEGESIS EVANGELII DOMINICÆ XIX.
post Dominicam S. Trinitatis, Matthæi IX.*

Ante hoc Euangelium præsentis huius Dominica scribit Matthæus, quomodo cum discipulis alcederit Iesus in nauiculam, & de Galilea se contulerit in regionem Gerazenorum, in nauig adhuc constitutus dormierit: orta verò tempestate à discipulis excitatus surrexerit, ventis imperauerit, factaque sit tranquillitas magna. De illa profectione habuimus Euangelium post octauas Epiphaniæ. Itaque cum esset in terra Gerazenorum, occurrerunt ei duo viri habentes dæmonia sua & crudeles, habitantes in monumentis, hominibusq; infestis, adeo ut eadem via homines mererent transire. Veruntamen occurribus illis, Iesus eiecit dæmonia ab eis. Porro dæmonibus potentibus, vt gregem intrarent porcorum, quo fieret miraculum euidentius, concessit: totuig ilico grex porcorum præcepis in mare currens, submersus est. Quamobrem cum hæc oppidanæ ciuitatis illius didicissent, ad unum ferè omnes egressi, rogauerunt Iesum ex humilitate, quod creditur, à finibus suis vt recederet. Aestimabant enim indignos se tantæ sanctitate. Potuit tamen nihilominus fieri, vt maluerint Iesu potentia carere, quamflare sub periculo amissionis temporalium rerum per eius præsentiam. Huiusmodi enim timorem colligebant ex miraculo gregis porcorum in mare mersorum. Hoc modo hodie sunt multi, qui à se remittere malunt, atque præsentia Iesu carere, quam suos porcellos, id est, illicitos quæfus relinqueret. Itaque, inde descendens Iesus, redire statuit in Galilæam. Ethinc sequitur Euangelium hodiernum.

Ascendens Iesus in nauiculam, transfrerant, & venit in ciuitatem suam.

Rediens Dominus ex regione Gerazenorum per fretum seu mare Galilæa, nauicula transfrerant, & venit in ciuitatem suam. Si ciuitatem Christi Nazareth quis velit hic nominari, dicere posset primo quidem diuertisse Iesum in ciuitatem Nazareth, quæ ciuitas Christi dici poterat, quia erat ibi cōficiocent. Nazareth curciuitas Christi cōficiocent. Nazareth curciuitas Christi cōficiocent. Lucæ 1. 2.

OOOO 4 uitas